

Ordføreren (Knop): Endskønt det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen) har været et ret virksomt Medlem af det Udvalg, som har været nedsat om denne Sag, laa der dog i hans sidste Udtalelser en Del Utilfredshed med Lovforslaget, naaget det maa siges, som det blev sagt af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), at det bliver den bedste Helligdagslov, vi have haft, hvis Lovforslaget bliver til Lov. Det, som det ærede Medlem for Helsingør er utilfreds med, er, at vi ikke ere naaede frem til at faa en almindelig Fridagslov. Men det har ikke været tilsigtet med det Lovforslag, som er blevet indbragt af Forslagsstillerne, ingenlunde. Det, som har været tilsigtet, er at faa en Lov, der saa vidt muligt gik i Retning af at skaffe en Fridag for saa mange Mennesker som muligt paa de Omraader, som Helligdagsloven hidtil har ompspændt. Det ærede Medlem kan ikke komme fra, at vi her have naaet, at en stor Mængde tjenende Personer omkring i Landet ville komme til at nyde overmaade godt af denne Lov, det staaar urokkelig fast. Det har ikke været Forslagsstillerens Mening, og det har heller ikke været det nedsatte Udvalgs Opgave at naa frem til en almindelig Fridagslov, det er et Spørgsmaal, som det staaar til Fremtiden at løse. Derimod har jeg udtalt, hvad det ærede Medlem ogsaa godt ved, at en saadan Fridagslov vil jeg være med til at skaffe til Veje, naar det kan ske paa et fornuftigt Grundlag. Lovforslaget gaar altsaa ud paa at skaffe en Helligdagslov, der gaar i samme Retning som den, vi hidtil have haft, og en saadan Lovgivning kunne vi slet ikke undvære. Et stort Antal tjenende Personer, og tillige tør jeg sige Størstedelen af Principalerne, ville hilse denne Lov med Glæde; det er jeg overbevist om.

Det ærede Medlem sagde videre, at det ikke kunde nægtes, at man var gaaet Publikums Interesser for nær ved dette Lovforslag. Det skulde dog være mærkeligt, hvis dette var Tilfældet, at der ikke i saa Henseende var fremkommet Røster fra Publikum i de Aar, Lovforslagets Behandling har staaet paa her i Tinget. Men jeg kender ikke til Røster i saa Henseende af nogen Betydning, tværtimod, Lovforslaget er i Aviserne blevet anbefalet af Publikum. Saa siger det ærede Medlem, at det er en Indrømmelse til Indre Mission. Denne Mening kan det ærede Medlem naturligvis udtale, men han ved meget godt, at der ikke i mindste Maade

har været Tale om ved dette Lovforslag at gøre en Indrømmelse til nogen som helst religiøs Retning i dette Land. Og det ærede Medlem ved tillige, at det har været saavel Forslagsstillerens som Udvalgets Mening at faa en fornuftig Helligdagslov, som mere var en Fridagslov end en Helligdagslov.

Med Hensyn til Kontorarbejderne skal jeg gerne indrømme, at vi kunde maaske nok for disse Folks Vedkommende være komne lidt videre her i Loven, men jeg vil sige med det samme, at det vilde have været ret vanskeligt at faa en Bestemmelse, hvorved disse Folk fuldt ud kunde tilfredsstilles. Man maa nemlig erindre, at man ikke uden videre ved Lovbestemmelser kan lukke Kontorerne. Paa Søn- og Helligdage kommer der jo Post paa Kontorerne, der helst skal besørges straks, ligesom den Post, der kommer om Hverdagene. Det er derfor umuligt at foreskrive, at der om Helligdagene ikke maa finde nogen som helst Virksomhed Sted paa Kontorerne. Saa kan der blive Spørgsmaal om, hvorvidt man skulde give Kontorfolkene en anden Fridag i Ugen, og der vil jeg sige med det samme, at det vilde jeg gerne have været med til, men det ligger jo uden for Helligdagslovens Rammer.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger om de saakaldte let fordærlige Varer, hvorimellem Jordbærrene spille en Rolle, hvad de altid have gjort, naar vi have forhandlet denne Sag her i Tinget. Fra Begyndelsen lød Forslaget paa, at der skulde kunne gives Adgang til Afsætning af let fordærlige Varer ogsaa om Søndagen, men saa kom netop de Folk, der have med de let fordærlige Varer at gøre, og sagde: Vi ville ingen Undtagelsesbestemmelse have i denne Lov, og de, der handle med Jordbær, sagde, at de satte ikke Pris paa at sælge disse Jordbær om Søndagen. Det er en selvfølgelig Ting, at naar der fremkom saadanne Ønsker netop fra disse Folk, tog man Hensyn dertil. Men naar saa Spørgsmaalet bliver, om der kan sælges Jordbær fra Gartnerierne, maa jeg her bemærke, at Gartnerier ere jo ikke Torv eller offentlig Plads eller Gade eller lignende. Selvfølgelig forbydes det ikke i denne Lov at sælge et eller flere Pund Jordbær fra et Gartneri. Jeg holder fremdeles fast paa, at naar der her er Undtagelsesbestemmelser for Landbruget, gælde disse Undtagelsesbestemmelser ogsaa for alt, hvad der falder ind under Havebrug. Det